

Kniha Daniel — sto třicátá první

Odhalení prorocké tapisérie: propojení souvislostí od Zjevení k přítomné realitě

Jeff Pippenger

2024-03-12

V předchozích článcích jsme ukázali, že millerité rozpoznali, že naplňují podobenství o deseti pannách, druhou kapitolu knihy Abakuk a dvanáctou kapitolu knihy Ezechiel, verše dvacet jedna až dvacet osm. Verše v Ezechielovi ukazují, že když budou tyto tři prorocké pasáže v posledních dnech dokonale naplněny, „uskuteční se účinek každého vidění“. Sestra Whiteová se k tomuto jevu rovněž vyjadřuje.

„Ve Zjevení se všechny knihy Bible setkávají a docházejí svého završení. Zde je doplněk knihy Daniel. Jedna je proroctví; druhá zjevení. Kniha, která byla zapečetěna, není Zjevení, nýbrž ta část Danielova proroctví, která se vztahuje k posledním dnům. Anděl přikázal: ‚Ty pak, Danieli, zavři ta slova a zapečeť knihu až do doby konce.‘ Daniel 12,4.“ Skutky apoštolů, 585.

Podobenství o deseti pannách se do nejmenšího písmene opakuje v době zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc, která začala 11. září 2001 a končí tehdy, když se při brzy přicházejícím nedělním zákoně zavrou dveře před poštilými pannami. V onom dějinném období se naplňuje účinek každého vidění vyjádřeného slovy „všechny knihy Bible se setkávají a končí“.

V předchozím článku jsme budovali základnu porozumění, abychom předložili vnější linii dějin, která je znázorněna ve čtyřicátém verši jedenácté kapitoly Daniela a představuje politické dějiny republikánského rohu šelmy ze země. Tyto dějiny probíhají souběžně s náboženskými dějinami pravého protestantského rohu šelmy ze země. Určili jsme několik prorockých linií, které se vztahují k republikánskému rohu šelmy ze země, a umísťujeme tyto linie na prorocké dějiny, jež započaly v době konce roku 1989.

Prorocké období zemské šelmy, které započalo v roce 1776 a skončilo v době konce v roce 1798, je linií, kterou hodláme použít ve snaze spojit všechny linie, jež nyní působí svým vlivem. Období let 1776 až 1798 nese pečeť Alfy a Omegy, neboť začíná i končí legislativním aktem, jímž je mluvení národa.

„Promlouvání národa je jednáním jeho zákonodárných a soudních orgánů.“ Velký spor, 443.

Základní charakteristikou šelmy ze země je její mluvení. Ústava Spojených států byla božským dokumentem, který otevřel dveře náboženské i politické svobodě, a tím pohltit „záplavu“ pronásledování, kterou po staletí udržovali evropští králové a katolická církev.

A had vychrlil za ženou ze svých úst vodu jako řeku, aby ji strhl proud. Ale země ženě pomohla; země otevřela svá ústa a pohltila řeku, kterou drak vychrlil ze svých úst. Zjevení 12,15.16.

Na konci vlády zemské šelmy jako šestého království biblického proroctví znovu promluví, avšak tehdy bude mluvit jako drak tím, že bude prosazovat nedělní zákon.

I viděl jsem jinou šelmu, vystupující ze země; měla dva rohy podobné beránčím, ale mluvila jako drak. Zjevení 13,11.

Šelma ze země započala jako šesté království roku 1798, když bylo papežství oloupeno o svou moc.

„A když bylo papežství, zbavené své síly, donuceno upustit od pronásledování, Jan spatřil novou moc vystupující, aby opakovala hlas draka a pokračovala v témž krutém a rouhavém díle. Tato moc, poslední, která má vést válku proti církvi a zákonu Božímu, byla znázorněna šelmou s beránčími rohy.“ Signs of the Times, 1. listopadu 1899.

V roce 1798, když papežství obdrželo svou smrtelnou ránu, promluvily Spojené státy, a jak je tomu vždy u Alfy a Omegy, promluvení na počátku předznamenalo promluvení na konci. Zákony Alien and Sedition Acts byly v roce 1798 vyhlášeny jako zákon, čímž předobrazily zákony, které budou na konci zavedeny a které se budou týkat nelegální imigrace a médií.

Období, které zkoumáme, od roku 1776 do roku 1798, nese pečeť Alfy a Omegy, neboť na jeho počátku označuje „mluvení“ Deklarace nezávislosti, které předobrazuje Zákony o cizincích a pobuřování z roku 1798. Uprostřed tohoto období nacházíme Ústavu Spojených států. Toto období poskytuje prorocké znázornění vlády šelmy ze země, neboť začíná mluvit jako beránek, avšak období končí zákonodárstvím představujícím draka. Avšak, jak tomu často bývá, počátek a konec nějaké věci se shodují v protikladech. První mezník tohoto období je zobrazen v posledním mezníku a prostředním mezníkem byla Ústava Spojených států, která byla ratifikována TŘINÁCTI státy. Hebrejské slovo „pravda“ bylo utvořeno prvním písmenem, po něm třináctým písmenem a poté posledním písmenem hebrejské abecedy.

Období, o němž nyní uvažujeme, nese pečeť Prvního i Posledního, jenž je Pravda. Toto období představuje úsek času, který vede k počátku vlády šelmy ze země jako šestého království biblického proroctví, a proto zároveň představuje úsek času, který vede ke konci vlády šelmy ze země jako šestého království biblického proroctví. Toto období začalo v čase konce roku 1789. Období 1776 až 1798 má být položeno na období od roku 1789 až k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu, kdy šelma ze země mluví jako drak, jak je to znázorněno zákony o cizincích a pobuřování.

Stojí za to vložit do našeho studia ještě další prorockou pravdu. Tato pravda je prvkem „času konce“ jakožto symbolu, který bývá často přehlížen. Laodicejský adventismus si možná dobře uvědomuje, že rok 1798 byl „časem konce“, avšak jeho porozumění zpravidla končí právě zde, neboť nemá ani tušení, že každá reformní linie je souběžná s ostatními reformními liniemi. Každá reformní linie začíná „časem konce“.

Mojžíš byl předobrazem Krista, a Mojžíš tuto skutečnost výslovně uvedl a Petr ji potvrdil ve Skutcích apoštolů.

Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí proroka zprostřed tebe, z tvých bratrů, jako jsem já; toho budete poslouchat. Deuteronomium 18,15.

Ježíš měl být „podoben“ Mojžíšovi.

A nyní, bratři, vím, že jste to učinili z nevědomosti, jako i vaši vůdcové. Ale ty věci, které Bůh předem oznámil ústy všech svých proroků, že Kristus bude trpět, takto naplnil. Čiňte tedy pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly vymazány, až přijdou časy občerstvení od přítomnosti Páně; a aby poslal Ježíše Krista, který vám byl předtím zvěstován; jehož musí přijmout nebe až do časů obnovení všech věcí, o nichž Bůh mluvil ústy všech svých svatých proroků od počátku světa. Neboť Mojžíš vpravdě řekl otcům: Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z vašich bratrů, jako mne; toho budete poslouchat ve všem, cokoli vám poví. A stane se, že každá duše, která toho proroka neuposlechne, bude vyhlazena z lidu. A také všichni proroci od Samuela i ti, kteří přišli po něm, všichni, kteří mluvili, rovněž předpověděli tyto dny. Skutky 3,17–24.

Časem konce v dějinách Mojžíše bylo jeho narození, a to předobrazovalo narození Krista. Při narození Krista i Mojžíše došlo k rozmnožení poznání, které mělo vyzkoušet ono pokolení. Poznání o jejich narození vedlo dračí moc Egypta i Říma k pokusu usmrtit ty, kteří byli v prorocké zaslíbení. Pastýři na pahorcích a mudrci z východu představují ty, kteří rozuměli rozmnožení poznání v čase konce.

Často se přehlíží, že v době konce jsou dva mezníky. Nenarodil se pouze Mojžíš, ale o tři roky dříve se narodil jeho bratr Áron. Šest měsíců před narozením Krista se narodil jeho bratranec Jan. Rok 1798 je nejběžněji uznáván jako „doba konce“ a v roce 1798 byla zabita šelma (politický aparát), na níž nevěstka jezdila během temného středověku, a o rok později zemřela i „žena“, která na té šelmě jezdila.

V roce 1989 byli dva prezidenti. Reagan vládl až do inaugurace v roce 1989 a poté započal své panování Bush starší. Konec tisíce dvou set šedesáti let byl předobrazem sedmdesáti lety babylónského zajetí, a když generál Kýros, synovec Dareia, v noci hostiny vykonal rozsudek nad Belšaccarem, byl skutečným králem Dareios. Dareios a Kýros představují dva mezníky onoho času konce.

Prorocký vztah mezi Mojžíšem a Áronem, Janem a Ježíšem, Dareiem a Kýrem, papežstvím a papežem a Reaganem a Bushem jsou při zkoumání správnou metodologií zdroji prorockého světla. Na co bychom zde poukázali, je to, že Jan, Ježíšův bratranec, byl hlasem volajícího na poušti, jenž byl předobrazem Mojžíšovým bratrem Áronem, který putoval na poušť, aby se setkal s Mojžíšem a stal se jeho hlasem.

V třicetiletém období předcházejícím Kristovu pomazání a po třicet let předcházejících antikristu se nachází mezník označující „hlas“. U Krista to byl hlas Jana volajícího na poušti. Roku 533 vydal Justinián nařízení, které určovalo antikrista jako napravovatele heretiků a hlavu církve. Justiniánovo nařízení bylo oním „hlasem“, který připravil cestu pro nedělní zákon — „nařízení“ — na koncilu v Orléansu roku 538.

Vojsko generála Kýra bylo hlasem, který označoval, že Dareiovo dobytí Babylóna je bezprostředně blízké.

„Příchod vojska Kýrova před babylónské hradby byl pro Židy znamením, že se jejich vysvobození ze zajetí přibližuje. Více než sto let před Kýrovým narozením jej Inspirace uvedla jménem a dala zaznamenat skutečné dílo, které měl vykonat, když měl město Babylón nepozorovaně dobýt a připravit cestu k propuštění synů zajetí. Skrze Izajáše bylo promluveno slovo:“

„Toto praví Hospodin svému pomazanému, Kýrovi, jehož pravici jsem uchopil, abych před ním podmanil národy; ... abych před ním otevřel dvoukřídlé brány, a brány nebudou zavřeny; já půjdu před tebou a učiním křivá místa přímými; rozrazím bronzové brány a železné závory přesekám; a dám ti poklady temnoty i skryté bohatství tajných míst, abys poznal, že já, Hospodin, který tě povolávám tvým jménem, jsem Bůh Izraele.“ Izajáš 45,1–3. Proroci a králové, 551.

Když je rozpoznáno, že prorocký „čas konce“ je ustanoven dvěma svědky či dvěma mezníky, lze také rozpoznat, že jeden z těchto dvou mezníků představuje určení, oznámení či varování před blížícími se dějinami. Áron, Jan, Kýros a Justinian představují mezník, který předchází času konce. Čas konce v roce 1798 je koncem období znázorněného od roku 1776 až do roku 1798. Mezník uprostřed těchto dějin je hlas volajícího na poušti pro blížící se dějiny. Tyto dějiny začaly vydáním, které odmítlo diktátorskou vládu buď krále, nebo papeže, a skončily vydáním představujícím povahu diktátora. Vydání uprostřed představovalo „varování“ před přicházejícími dějinami a tímto varováním bylo, že ústava Spojených států bude na konci těchto dějin svržena.

Tato linie dějin se začala opakovat v roce 1989 a končí při nedělním zákonu, když je odmítnuto varování z pustiny o dvě stě let dříve, v roce 1789. Rok 1989 byl časem konce na konci čtyřicátého verše a odpovídá času konce v roce 1798. Rok 1989 odpovídá roku 1776 a nedělní zákon představuje rok 1798. Uprostřed dějin, v nichž se naplňuje účinek každého vidění, se dějiny, které začaly 11. září 2001 a pokračují až k varování z roku 1789, dovršují a Ústava je zrušena. Uprostřed musí být mezník, neboť Bůh se nikdy nemění. Tento mezník by představoval varování pro prorocké dějiny, které začínají při brzy přicházejícím nedělním zákonu.

Rok 1989 označuje dobu konce ve verši čtyřicátém, která vede k nedělnímu zákonu ve verši čtyřicátém prvním. Varovným poselstvím, které přišlo po době konce, avšak před nedělním zákonem, bylo 11. září 2001. Varuje, že na závěr onoho dějinného období třetí běda, která přišla 11. září 2001 a byla ihned zadržena, udeří znovu jako neočekávané překvapení a budou zničeny tisíce měst. Až tato zkáza přijde, satan zahájí své podivuhodné dílo, a toto dílo začíná s brzy přicházejícím nedělním zákonem.

„Kéž by Boží lid měl smysl pro hrozící zkázu tisíců měst, která jsou nyní téměř vydána modlářství! Mnozí z těch, kdo by měli hlásat pravdu, však obviňují a odsuzují své bratry. Když na mysl zapůsobí obracející moc Boží, nastane zřetelná změna. Lidé nebudou mít sklon kritizovat a bořit. Nebudou zaujímat postoj, který brání tomu, aby světlu bylo dovoleno svítit světu. Jejich kritizování, jejich obviňování ustane. Síly nepřítele se shromažďují k boji. Jsou

před námi těžké zápasy. Semkněte se, moji bratři a sestry, semkněte se. Přimkněte se ke Kristu. „Neříkejte: Spiknutí!... ani se nebojte toho, čeho se oni bojí, a neděste se. Hospodina zástupů, toho posvěťte; on sám budiž vaší bázní a on sám vaším děsem. I bude svatyní; ale i kamenem úrazu a skálou pohoršení oběma domům Izraele, osidlem a léčkou obyvatelům Jeruzaléma. A mnozí z nich klopýtnou, padnou a budou rozdraceni, budou chyceni do osidla a zajati.“

„Svět je divadlo. Herci, jeho obyvatelé, se připravují sehrát svou úlohu v posledním velikém dramatu. Bůh je ztracen ze zřetele. V širokých masách lidstva není žádná jednota, leda když se lidé spolčují, aby uskutečnili své sobecké záměry. Bůh přihlíží. Jeho záměry vzhledem k jeho vzpurným poddaným budou naplněny. Svět nebyl vydán do rukou lidí, ačkoli Bůh po určitý čas dopouští, aby živly zmatku a nepořádku převládaly. Moc z podsvětí působí, aby přivodila poslední velké výjevy tohoto dramatu,—satana přicházejícího jako Kristus a působícího se vši svůdností nepravosti mezi těmi, kdo se vážou navzájem v tajných spolcích. Ti, kdo se poddávají vášni ke spolčování, uskutečňují plány nepřítele. Po příčině bude následovat následek.“

„Přestoupení již téměř dosáhlo své meze. Svět je naplněn zmatkem a na lidské bytosti brzy dolehne veliká hrůza. Konec je velmi blízko. My, kteří známe pravdu, bychom se měli připravovat na to, co má brzy dolehnout na svět jako zdrcující překvapení.“ Review and Herald, 10. září 1903.

Varování, které bylo předobrazeno přijetím Ústavy v roce 1789, je varováním třetího anděla, jež se navrácí k druhému Kádeši, když začíná zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Toto varování je varováním prvního hlasu ze Zjevení osmnácté kapitoly a v oné době nejen padly velké budovy New York City, nýbrž byla změněna i sama podstata Ústavy. Ústava byla sepsána a založena na anglickém právu, jehož základní filozofii lze jednoduše vyjádřit takto: „člověk je nevinný, dokud není prokázána jeho vina.“ Ústava byla sepsána za účelem odmítnutí toho, co je známo jako římské právo, jehož základní filozofii lze jednoduše vyjádřit takto: „člověk je vinen, dokud není prokázána jeho nevina.“

Varování z pustiny v roce 1789, představované Ústavou, představuje varování z 11. září 2001, a nejenže hořící budovy tuto dějinnou událost označily doslovným naplněním, nýbrž i přijetí (promluvení) Patriot Act představovalo toto varování.

Zákon Patriot Act (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) byl předložen Kongresu Spojených států krátce po teroristických útocích z 11. září 2001. Návrh zákona byl předložen ve Sněmovně reprezentantů dne 23. října 2001 a v Senátu dne 24. října 2001. Prezident George W. Bush jej podepsal a uvedl v platnost dne 26. října 2001. Cílem zákona Patriot Act bylo posílit schopnost vlády vyšetřovat a předcházet teroristickým činům a rozšířit pravomoci v oblasti dohledu a vymáhání práva, přičemž zavrhl základní a fundamentální zásadu anglického práva, podle níž je člověk považován za nevinného, dokud není prokázána jeho vina. Dodnes je využíván elitami uvnitř vlády k obcházení řádného soudního procesu, soukromí a spravedlivých soudních řízení.

V tomto studiu budeme pokračovat v našem příštím článku.

„Jaký je náš stav v této strašlivé a slavnostní době? Běda, jaká pýcha převládá v církvi, jaké pokrytectví, jaké klamání, jaká láska k odívání, lehkomyšlnosti a zábavě, jaká touha po svrchovanosti! Všechny tyto hříchy zatemnily mysl, takže věci věčné nebyly rozpoznány. Nemáme zkoumat Písmo, abychom věděli, kde se nacházíme v dějinách tohoto světa? Nemáme se stát poučenými ohledně díla, které je pro nás v této době vykonáváno, a ohledně postavení, které bychom my jako hříšníci měli zaujímat, zatímco toto dílo smíření pokračuje? Máme-li jakýkoli ohled na spásu svých duší, musíme učinit rozhodnou změnu. Musíme hledat Pána v opravdovém pokání; musíme v hluboké zkroušenosti duše vyznat své hříchy, aby mohly být vymazány.

„Nesmíme již déle setrvávat na začarované půdě. Rychle se blížíme k závěru doby milosti. Ať se každá duše ptá: Jak stojím před Bohem? Nevíme, jak brzy mohou naše jména přijít na rty Kristovy a naše případy být s konečnou platností rozhodnuty. Jaká, ó jaká budou tato rozhodnutí! Budeme počítáni mezi spravedlivé, či budeme zařazeni mezi bezbožné?“

„Ať církev povstane a činí pokání ze svých odpadnutí před Bohem. Ať se strážní probudí a vydají trubkou určitý zvuk. Je to určité varování, které máme hlásat. Bůh přikazuje svým služebníkům: ‚Volej z plného hrdla, nešetři se, pozvedni svůj hlas jako trubku a oznam mému lidu jeho přestoupení a domu Jákobovu jeho hříchy.‘ Je třeba získat pozornost lidu; nebude-li toho dosaženo, veškeré úsilí je marné; i kdyby k nim sestoupil anděl z nebe a promluvil k nim, jeho slova by nepřinesla více užitku, než kdyby mluvil do chladného ucha smrti. Církev se musí probudit k činnosti. Duch Boží nikdy nemůže přijít, dokud ona nepřipraví cestu. Má nastat opravdové zpytování srdce. Má být společná, vytrvalá modlitba a vírou se máme dovolávat Božích zaslíbení. Nemá jít o oděnění těla žínící jako ve starověku, nýbrž o hluboké pokoření duše. Nemáme ani ten nejmenší důvod k sebeuspokojení a sebevyvyšování. Máme se pokořit pod mocnou rukou Boží. On se zjeví, aby potěšil a požehnal těm, kdo ho upřímně hledají.“

„Dílo stojí před námi; chopíme se ho? Musíme pracovat rychle, musíme neochvějně postupovat vpřed. Musíme se připravovat na veliký den Páně. Nemáme času nazbyt, nemáme čas zabývat se sobeckými záměry. Svět má být varován. Co děláme jako jednotlivci, abychom přinesli světlo před druhé? Bůh každému člověku svěřil jeho dílo; každý má svůj úkol a my toto dílo nemůžeme zanedbávat jinak než s nebezpečím pro své duše.

„Ó moji bratři, budete zarmucovat Ducha svatého a způsobíte, že odejde? Vyloučíte požehnaného Spasitele, protože nejste připraveni na jeho přítomnost? Ponecháte duše, aby zahynuly bez poznání pravdy, protože příliš milujete své pohodlí, než abyste nesli břemeno, které Ježíš nesl za vás? Probud'me se ze spánku. ‚Buďte střízliví, bděte; protože váš protivník ďábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil.‘“ Review and Herald, 22. března 1887.